

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: O. O. M.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2017, čj. OAM-272/ZA-ZA11-K03-2017, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 10. 2017 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále také „správní orgán“), kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval důvody pro udělení azylu ve smyslu ustanovení § 12 zákona o azylu, existencí důvodů pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 13 cit. zákona a pro udělení humanitárního azylu ve smyslu § 14 cit. zákona, dále se zabýval důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a

cit. zákona a konečně i existenci důvodů pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 14b cit. zákona. Dospěl přitom k závěru, že v případě žalobce není dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jak jsou předvídaný výše citovanými ustanoveními zákona o azylu.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobce namítl, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany byl jako účastník zkrácen na svých právech, proto rozhodnutí žalovaného napadl v celém rozsahu výroku. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Má zato, že správní orgán porušil § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a rozhodování neodpovídá okolnostem případu, porušil § 3 téhož zákona, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Porušil také § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť nezohlednil skutečnosti hovořící ve prospěch žalobce a nepřihlížel ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo, a odůvodnění neobsahuje zákonem požadované náležitosti ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. Dále měl správní orgán porušit ustanovení § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu, neboť žalobce má zato, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu i pro udělení azylu z humanitárních důvodů a v případě návratu do země původu mu hrozí nebezpečí vážné újmy, měl porušit i čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť uvedeným rozhodnutím dochází k porušení uvedeného mezinárodního závazku.
5. V doplnění žaloby pak žalobce jmenoval porušení pouze ustanovení § 2 odst. 4 a § 50 odst. 4 správního řádu a dále ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu a k tomu vnesl argumentaci.
6. Žalobce připomněl, že žádost o mezinárodní ochranu podal z obavy před pronásledováním z důvodu odlišné sexuální orientace. Uvedl, že měl přítele muže, se kterým žil, a okolí si jeho odlišnosti všimalo. V budově, kde s přítelem žil, to lidé věděli a chtěli je zabít. Zabili přítele, proto musel pryč. Okolí o nich vědělo, že spolu žijí, někdy se políbili, věděli tak, že jsou gayové. Když se lidé dozvěděli, že je žalobce gay, už se k němu nepřibližovali. Nemohl s tím nic dělat a když zabili jeho přítele, zranili i jeho na hlavě a horním rtu (patře).
7. Žalobce má zato, že naplnil podmínky udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k sociální skupině. Podle čl. 10 písm. d) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 (dále jen „kvalifikační směrnice“) se sociální skupinou rozumí skupina, která tvoří určitou společenskou vrstvu, zejména jestliže příslušníci této skupiny sdílejí vrozený charakteristický rys nebo společnou minulost, kterou nelze změnit, nebo sdílejí charakteristiku nebo přesvědčení, které jsou natolik zásadní pro totožnost nebo svědomí, že daná osoba nemá být nucena, aby se jí zřekla, a dále tato skupina má v dotyčné zemi odlišnou totožnost, protože ji okolní společnost vnímá jako odlišnou. Žalobce konstatoval, že v závislosti na okolnostech existujících v zemi původu může určitá společenská vrstva představovat skupinu založenou na společném charakteristickém rysu sexuální orientace. Sexuální orientaci nelze chápat tak, že by zahrnovala akty považované podle vnitrostátních právních předpisů členských států za trestné. Pro účely

určení příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo vymezení rysu takové skupiny musí být náležitě uvážena hlediska spojená s pohlavím, včetně genderové identity.

8. Žalobce v této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2006, čj. 2 Azs 66/2006-52, a uvedl, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu nemusí být původcem pronásledování nutně státní orgány, ale může se jednat i o soukromé osoby. Dále pak ocitoval ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu k definici pronásledování a odst. 5 téhož ustanovení k otázce ochrany před pronásledováním nebo vážnou újmu. Žalobce má obavu, že může být v Nigérii zabit z důvodu své odlišné sexuální orientace, ze stejného důvodu má obavy se vrátit do země původu.
9. Dále žalobce upozornil na zprávy týkající se stavu lidských práv v Nigérii, a to na Zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv za rok 2016 v Nigérii ze dne 3. 3. 2017, která se zabývala postavením osob s odlišnou sexuální orientací, Zprávu Amnesty International o stavu lidských práv v Nigérii za rok 2016 ze dne 22. 2. 2017, dle které zákon zakazující sňatek osob stejného pohlaví zůstal v platnosti a policie pokračovala v zatýkání lesbiček, homosexuálů, bisexuálů, transsexuálů a intersexuálů (dále také jen „LGBTI“). Dále poukázal na Zprávu Human Rights Watch o stavu lidských práv v Nigérii za rok 2016 ze dne 12. 1. 2017, dle které má zákon o zákazu manželství stejného pohlaví dalekosáhlé důsledky vůči LGBT, neboť je zneužíván k legitimizaci zneužívání těchto osob. Podrobnou zprávu o odlišné sexuální orientaci osob v Nigérii podala i Canada: Immigration and Refugee Board of Canada Nigeria: Information on how bisexuality is understood and perceived in Nigeria; whether bisexuality is distinguished from both male and female homosexuality (2014 - June 2015) ze dne 9. září 2015).
10. Žalobce uvedl, že zdroje ukazují, že po přijetí zákona SSMPA, se objevily zprávy o zvýšených hrozbách a obtěžování vůči LGBT osobám. Profesor globálních studií uvedl, že se situace pro LGBT v Nigérii zhoršuje a že sociální podmínky netolerují sexuální menšiny. Podle zdrojů existuje v Nigérii silná kultura „neptej se a neříkej“ týkající se aktivit stejného pohlaví. Lidé předstírají, že se to neděje a bisexuálové musí být „diskrétní“ o své sexualitě. Podle výkonného ředitele společnosti WHER LGBT osoby skrývají svou orientaci „hluboce“ ze strachu z diskriminace. Zdroje uvádějí, že LGBT osoby byly z důvodu jejich sexuální orientace vyhozeny ze svých domovů (WHE 6. července 2015, Švédsko 14. prosince 2015). Podle švédské mise byly hlášeny útoky zaměřené na vykázní osob z vesnic a čtvrtí. Podle zdrojů oznámený zákon (SSMPA) způsobil zvýšené vystěhovávání LGBT osob (ibid, TIERs 30. června 2015), a to od majitelů nebo rodinných příslušníků. TIERs hlásí, že každý měsíc organizace obdrží čtyři nebo pět případů, kdy tyto osoby byly vyhozeny ze svých domovů kvůli své orientaci. Z výše uvedených zdrojů vyplývá, že se Nigérie obecně staví proti osobám s odlišnou sexuální orientací, ve společnosti panuje rozsáhlá diskriminace a chování LGBT osob je pro společnost nepřijatelné. LGBT osoby jsou vystaveny hrozbě pronásledování, a to mučení, bití, vyhazování z domovů a vesnic. Tyto osoby jsou nucené svou odlišnou sexuální orientaci skrývat, jinak jim hrozí nejen zavržení, ale i fyzické násilí. Státní složky jako policie zneužívá své pravomoci vůči LGBT osobám, ve 12 severních státech, kde je zavedeno právo šaría, jsou aktivity osob stejného pohlaví trestné pod hrozbou smrti.
11. Žalobce závěrem zopakoval, že má za to, že mu náleží azyl, stejně tak doplňková ochrana, neboť mu v zemi původu hrozí vážná újma.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních námitek a setrval na správnosti žalobou napadeného rozhodnutí, na které odkázal, a navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce a informace o zemi původu, které považuje za aktuální a zcela dostatečné. Má zato, že zjistil skutečný stav věci, že se zabýval podrobně všemi okolnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení sdělil, a že si opatřil potřebné podklady pro vydání rozhodnutí.
13. V reakci na žalobní námítky žalovaný předně uvedl, že v průběhu řízení shledal, že žalobce mezi osoby s odlišnou sexuální orientací nepatří, neboť ani nebyl schopen vysvětlit světově zaužívaný termín „gay“, nadto když se sám za takovou osobu označuje. Žalovaný považuje žalobce za značně nevěrohodnou osobu a v tomto směru odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí na straně osm. Žalobcem uváděnou těžkou ztrátu paměti vyhodnotil také jako značně účelovou, neboť během sepisování žádosti o udělení mezinárodní ochrany na dotaz ohledně svého zdravotního stavu odpověděl, že je zdravý, že pouze nemůže hýbat kloubem. Žalovaný uvedl, že ve výpovědích žalobce shledal podstatné rozpory, které tento nedokázal uspokojivě vysvětlit.
14. Závěrem žalovaný uvedl, že žalobce nebyl v průběhu správního řízení zkrácen na svých právech. Setrval rovněž na stanovisku, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení určité formy mezinárodní ochrany na území České republiky.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. a dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
16. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující, pro posouzení věci relevantní, skutečnosti. Žalobce podal dne 6. 4. 2017 žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany v České republice. Dne 11. 4. 2017 poskytl údaje k podané žádosti, kdy za důvod jejího podání uvedl, že má problém, protože je gay a že ho chtěli zabít. Téhož dne s ním byl proveden i pohovor. Při něm uvedl, že přítel jeho otce mu pomohl zařídit vízum do České republiky v Abuje, kde šli na českou ambasádu a kde mu sejmuli otisky prstů. Na dotaz, čím se ve vlasti živil, uvedl, že pomáhal v kosmetickém salonu kamarádovi. Zopakoval, že měl problémy, protože je gay a v Nigérii, když to lidé vědí, tak by jej zabili. K dotazu upřesnil, že jsou to asi 3 roky, kdy jej chtěli zabít, když jeho přítele zabili a jemu způsobili ránu na rtu a na hlavě. Lidem, kteří je napadli, se nic nestalo, na polici to žalobce neohlásil, protože nechtěl, aby se do toho policie zapojila. Na místech, kde se pak po útěku z jeho vesnice Abiriba skrýval, problémy neměl, kdyby ho našli (lidé z jeho vesnice), utekl by jinam. K dotazu upřesnil, že po útěku ze své vesnice utekl do Lagosu a potom, mezi uvedenými místy přejížděl. Jak dlouho v těch místech pobýval, si nepamatuje, byl tam různě dlouhou dobu, celkově to bylo několik let. K dotazu, jaká doba uplynula od chvíle, kdy opustil Abiribu a chvíle, kdy se tam vrátil, uvedl, že si to nepamatuje, protože má problémy s hlavou od jejího zranění. To, že jej lidé z jeho vesnice hledají, zjistil tak, že na ulici ve Small Blocks v Lagosu nějaký člověk, který

předtím žil v jeho vesnici, o žalobci řekl, že je gay, a začal se o tom bavit s lidmi. Kdy se tak stalo, žalobce již neví, protože má problémy s hlavou. S žádostí o pomoc se na policii obrátit nechťel a žádnou nestátní organizaci nezná. Odstěhovat se znovu do jiné části Nigérie nezkusil. K dotazu uvedl, že si již z důvodu problémů s pamětí kvůli zranění hlavy nepamatuje, jak dlouho před opuštěním Nigérie byl v Abiribě, ani to, kdy přiletěl do Švýcarska, kde pobýval asi 3 měsíce. Tam přicestoval s přítelem otce, který mu po přiletu sebral dokumenty, což bylo dne 4. 1. 2017. K dotazu, co mu brání v návratu do vlasti, uvedl, že do Nigérie se nechce vrátit, když bude mít peníze, přestěhuje sem svou rodinu, tj. matku a sestru, tj. až bude mít povolení a práci. K dotazu na zdravotní stav uvedl, že je zdravý, pouze ve Švýcarsku měl problém zřejmě kvůli tomu, co snědl.

17. Doplnující pohovor k žádosti byl se žalobcem proveden dne 19. 7. 2017. Při něm byl dotazován na adresy míst, kde pobýval posledních pět let. Uvedl, že žil v Abiriba, neví však přesně od kdy do kdy, protože kvůli zranění hlavy zapomíná, občas jezdil jinam, ale nepamatuje si to. Následně uvedl, že utíkal do Seme Zonga a někdy utíkal i na jiné místo, ale nepamatuje na jméno, pak si vzpomněl, že šlo o Small Block 35, který je v Lagosu. K dotazu, jak dlouho byl v Lagosu, uvedl, že kvůli problému s pamětí neví. Uvedl, že pracoval ve stavebnictví a po příjezdu do Lagosu v oblasti prodeje obuvi. K dotazu správního orgánu, proč při minulém pohovoru uvedl, že pracoval v kosmetickém salonu, žalobce uvedl, že pracoval v domě, kde na jedné straně byl kosmetický salon a na druhé straně prodejna bot a co zařídil, z toho měl provizi. Dodal, že o kosmetickém salonu minule vůbec nemluvil, mluvil o tom, že prodával boty. K dotazu co rozumí pod termínem „gay“, když se za něj označuje, žalobce uvedl, že nerozumí dobře anglicky, že sice chodil do školy, ale některá slova mají takový význam, že jim nerozumí, ale že je rád gayem. Nezná přesně význam toho slova, ale začal žít se svým kamarádem a uvědomil si, že takto chce žít. K dotazu, kdy začal s kamarádem žít, odpověděl, že neví datum, že si bude muset nechat odoperovat zranění na hlavě. V budově, kde žil s přítelem, lidé věděli, že je gay, chtěli je zabít, zabili přítele, a proto žalobce musel utéci. Uvedl, že v Nigérii, když je člověk gay, tak se to ví, protože to není možné skrýt, třeba když se políbí na veřejnosti. K dotazu, proč na sebe tímto způsobem upozorňoval přes hrozbu nebezpečí ztráty života, odpověděl, že se tomu nejde vyhnout. Když se lidé dozvěděli, že je gay, už se k němu nepřibližovali. K dotazu, kolik uběhlo času od zjištění lidí, že je gay do napadení, žalobce uvedl, že si to nepamatuje kvůli problému s hlavou. K dotazu, kolik bylo přáteli let, když byl zabit, uvedl, že neví, zná jen jeho jméno a čím, se živil. Od kdy spolu žili a jak dlouho také neví, je to dávno. K dotazu, na jaké adrese sdíleli s přítelem společnou domácnost, žalobce uvedl, že spolu žili jenom ve Small Block 35, poté došlo ke konfliktu a žalobce utekl. Pokud jde o minulý pohovor, žalobce uvedl, že neřekl, že měl problém pouze v Abiribě. K napadení došlo v Lagosu, nepamatuje se však kdy. K tomu, že si minule pamatoval a sdělil 3 roky, uvedl, že někdy si pamatuje, jindy ne. K dotazu, zda byl kvůli problému s hlavou u lékaře, uvedl, že byl. To, že musí jít na operaci, ví tak, že když se někoho zeptal, řekli mu, že musí jít k lékaři a nechat si zkontrolovat mozek. V České republice byl jen u lékaře s rukou, protože nemůže hýbat ukazováčkem, nechce jít do nemocnice dvakrát, protože má problém se zubem. Správním orgánem byl žalobce dále vyzván, aby popsal, kde k předmětnému napadení došlo. K tomu žalobce uvedl, že k tomu došlo na ulici Small Block 35, ulici popsat nemůže, africké a evropské ulice nejsou stejné. K dotazu jak

k předmětnému napadení došlo, uvedl, že nerozumí otázce, pak uvedl, že si nic nepamatuje.

18. Další doplňující pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany se se žalobcem proveden dne 26. 7. 2017. Při něm se žalobce vyjádřil k tomu, jak mu pomohl se zařízením jeho víza přítel otce a k současnému pobytu v Praze.
19. Ve správním spise jsou dále založeny listiny, které pro své rozhodování shromáždil žalovaný, a to zpráva Freedom House, leden 2017, Svoboda ve světě 2017 – Nigérie, Výroční zpráva Amnesty International 2017 – Nigérie (ze dne 22. 2017), Výroční zpráva Human Rights Watch 2017 – Nigérie (ze dne 12. ledna 2017), Zpráva o dodržování lidských práv v roce 2016, Nigérie, vypracovaná Ministerstvem zahraničních věcí Spojených států amerických 3. března 2017, Informace MZV ČR čj. 100579/2017-LPTP ze dne 10. května 2017 a Informace OAMP ze dne 5. ledna 2017, vypracovaná oddělením zahraničních projektů k bezpečnost a politické situaci v Nigérii.
20. S podklady pro rozhodnutí ve věci byl žalobce seznámen ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu dne 24. 8. 2017.
21. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým žalovaný dospěl k závěru, že u žalobce není dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dle zákona o azylu. Žalobce v doplnění žaloby připomněl, že žádost o mezinárodní ochranu podal z obavy před pronásledováním z důvodu odlišné sexuální orientace ve své vlasti, a má zato, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu nebo doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona.
22. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
23. Z ustanovení § 28 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo při svém rozhodování, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, § 13 nebo § 14, udělí azyl přednostně. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, v souladu se zákonem posoudí, zda-li cizinec nesplňuje důvody k udělení doplňkové ochrany.
24. Důvody udělení azylu upravuje zákon o azylu v ustanovení § 12 tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
25. Krajský soud po prostudování správního spisu přezkoumal napadené rozhodnutí z pohledu žalobních námitek a ve shodě se žalovaným konstatuje, že žalobce nebyl v zemi svého původu pronásledován ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce ani

žádné skutečnosti o tom, že by vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl nějakým způsobem postihován, neuváděl. Z jeho výpovědi zcela jasně vyplynulo, že nemá žádné politické přesvědčení a že ve své vlasti z tohoto pohledu neměl žádné problémy. V žalobě ostatně proti neudělení azylu z tohoto důvodu ani ničeho nenamítal, námitky vznesl až proti neudělení azylu dle písm. b) zmíněného ustanovení.

26. Z právní úpravy v ustanovení § 12 písm. b) a § 2 odst. 6 zákona o azylu vyplývá, že je důvodné poskytnout politický azyl pro pronásledování z důvodu příslušnosti k sociální skupině tehdy, jsou-li samotná příslušnost jedince k určité sociální skupině či důsledky z této příslušnosti zřetelně plynoucí přímým či zprostředkovaným důvodem ohrožení jeho života nebo svobody či důvodem opatření působících psychický nátlak nebo jiných obdobných jednání, pokud je provádí, podporují či trpí úřady země původu nebo pokud tato země není schopna odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. V obecné rovině je tak nutno konstatovat, že sexuální orientace žadatele o azyl může být relevantní, pokud této osobě hrozí újma z důvodu pronásledování právě pro její skutečnou či předpokládanou sexuální orientaci. Osoby s menšinovou sexuální orientací žádající o azyl tak mají stejné postavení jako osoby žádající o azyl z jiných azylově relevantních důvodů. Základem úspěšnosti jejich žádosti je proto věrohodnost a kvalita jejich tvrzení.
27. V posuzovaném případě představuje výpověď žalobce jediný důkazní prostředek, a proto bylo klíčovým posouzení celkové věrohodnosti žadatele a posouzení pravděpodobnosti, zda k tvrzeným událostem skutečně došlo, jak ve výpovědích uvedl (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. 5 Azs 66/2008, www.nssoud.cz).
28. Žalobce tvrdil, že kvůli tomu, že je gay, má ve své vlasti obavy z napadení a zabití. Jeho tvrzení však vykazují značnou míru nevěrohodnosti pro rozpory, které se v jeho výpovědích poskytnutých v průběhu správního řízení vyskytly. Žalovaný na konkrétní rozporná tvrzení žalobce upozornil a dal mu příležitost se k nim vyjádřit a objasnit je. Ze žalobcových reakcí na tyto podněty ze strany žalovaného však jednoznačně vyplývá, že neposkytly uspokojivá vysvětlení jeho rozporných tvrzení, která by bylo možné akceptovat jako přijatelná. Žalovaný se těmito konkrétními momenty v žalobcových výpovědích zabýval v odůvodnění rozhodnutí detailně na stranách 7 až 11. Azylový příběh žalobce není možné z důvodu těchto rozporů označit za konzistentní, byť od počátku tvrdil pouze jeden azylový důvod, avšak jeho okolnosti či konkrétní skutečnosti již věrohodně nepopsal ani nebyl schopen objasnit. Žalovaný prakticky doslovně zachytil přednesy žalobce tak, jak byly zaznamenány v celkem třech pohovorech s ním a poté upozornil na zjištěné rozpory. Krajský soud proto považuje za nadbytečné opakovat podrobně žalovaným popsané rozpory, proto pouze shrnuje, že za nejzásadnější považuje zejména rozpory, resp. nedostatky, týkající se výpovědi žalobce ohledně jeho chápání významu pojmu „gay“, za kterého se od počátku označoval a uváděl tuto skutečnost jako důvod pro žádost o mezinárodní ochranu. K tomu soud dodává, že nebylo podstatné (a ani žalovaný tak neargumentoval), že by žalobce nedokázal popsat tento pojem přesně, ale z jeho odpovědi je zřejmé, že samotný pojem „gay“ žalobci skutečně znám není a neví, co si pod tímto pojmem představit. Ani na položenou otázku, jak na zjištění „své sexuální odlišnosti“ reagoval, neuměl v zásadě odpovědět. Žalovaný správně dovodil, že žalobci není s vysokou pravděpodobností ani známo, jakými postupnými etapami si osoby po zjištění své odlišné sexuální orientace

procházejí včetně s tím spojenými nedorozuměními s okolím, která jsou pro tyto osoby typická. Rovněž v této souvislosti žalobcova neznalost základních údajů o jeho příteli, který měl být jeho prvním a jediným partnerem a u kterého si měl uvědomit svou sexuální odlišnost, tj. že nevěděl jeho věk, od kdy a jak dlouho (ani přibližně) spolu žili ve společné domácnosti, tuto nevěrohodnost dále umocňuje. Dále nutno poukázat na rozpory ve výpovědích ohledně místa jeho fyzického napadení z důvodu tvrzené homosexuality, neschopnost žalobce předmětné napadení i místo, kde k němu mělo dojít, popsat, rozpory ve výpovědích o místech, kde měl mít tvrzené problémy, rozpory v odpovědích na otázku, kde pracoval, jak získal vízum ve městě Abuja, k čemuž následně uvedl, že v tomto městě nikdy nebyl atd., jak podrobně uvedl žalovaný na straně 9 a 10 napadeného rozhodnutí. Nutno dodat, že rozdílné odpovědi žalobce na stejné otázky rozhodně nelze hodnotit jako doplnění či korekci předchozí výpovědi, ale šlo o zcela rozdílný popis, resp. uvedení odlišné verze, relevantních skutečností. Tato nevěrohodnost je pak umocněna i tím, že žalobce po tvrzeném útoku na sebe a přítele setrval ve své vlasti ještě další roky a po tuto dobu se dle jeho tvrzení žádné zásadní potíže nevyskytly.

29. Uvedené zásadní nesrovnalosti ve výpovědích žalobce nelze vzhledem k jejich charakteru přičítat běžnému zapomínání, ale neobstojí ani vysvětlení žalobce uvedené při pohovoru, a to, že má problémy s hlavou (s pamětí) z důvodu zranění na hlavě. Nelze totiž přehlédnout, že toto vysvětlení uvedl de facto ve chvílích, kdy neuměl odpovědět na otázku správního orgánu a omlouval tím neschopnost jasně a podrobně popsat důležité události (včetně azylově relevantních), nadto k dotazům na zdravotní stav uváděl vždy pouze problémy s hybností kloubu u prstu na ruce a nevolnost z jídla ve Švýcarsku. Přestože k dotazu uvedl, že u lékaře s hlavou byl, následně uvedl, že v Nigerii nešel do zdravotnického střediska, protože nemá pojištění, v České republice byl ošetřen pouze kvůli hybnosti kloubu na prstu, přičemž uvedl, že do nemocnice nechce jít dvakrát. Žalovaný v této souvislosti zcela správně konstatoval, že by bylo lze akceptovat u osoby zraněné na hlavě i úplný výpadek paměti či uvádění nepřesných údajů, zejména časových, avšak pokud žalobce v prvním pohovoru dne 11. 4. 2017 na položené otázky přiměřeně reagoval a k věci vypovídal, není možné, aby své odpovědi následně při další výpovědi dne 19. 7. 2017 zcela popřel či zásadně změnil s vysvětlením, že má problémy s pamětí. Žalovaný správně poukázal i na to, že se žalobce v České republice bez zjevných potíží zapojil do života africké komunity a hledal si zaměstnání s tím, že (jak uvedl) může využít svých dříve nabytých znalostí při opravách automobilů, a odborného ošetření se dožadoval pouze u omezené hybnosti ukazováčku, avšak ohledně zranění hlavy a s tím tvrzené poruchy paměti lékaře nikdy nevyhledal.
30. Žalobce nyní v žalobě existenci žalovaným zjištěných rozporů ve svých výpovědích nezpochybnil a ani nijak nevysvětloval, zopakoval pouze ve stručnosti tvrzení o své odlišné sexuální orientaci a poukazoval na zprávy, z nichž vyplývá, že se Nigerie staví proti osobám s odlišnou sexuální orientací a že tyto osoby jsou vystaveny hrozbě pronásledování.
31. Krajský soud vzhledem ke shora uvedenému uzavírá, že souhlasí se závěrem žalovaného, že u žalobce nelze shledat důvodné obavy z pronásledování z azylově relevantních důvodů uvedených v ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, resp. že jeho výpověď mající dokladovat důvodnost aplikace zmíněného ustanovení musela být vyhodnocena jako nevěrohodná. V daném případě existují ve výpovědích žalobce rozpory takového

charakteru, že se jedná o podstatné nesrovnalosti, které jeho azylový příběh činí jako celek nevěrohodným a lze zcela důvodně a s vysokou mírou pravděpodobnosti pochybovat o samotném žalobcově tvrzení, že patří mezi osoby s odlišnou sexuální orientací.

32. Za zákonné a zjištěným informacím odpovídající považuje krajský soud i neudělení azylu dle § 13 zákona o azylu (tzv. azyl za účelem sloučení rodiny) i neudělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, neboť v případě žalobce k tomu nebylo opodstatnění. Ostatně ve vztahu k neudělení azylu dle § 13 a § 14 zákona o azylu žalobce v žalobě žádné konkrétní námitky či výhrady nevznsl.
33. Následně soud přezkoumal postup správního orgánu ohledně naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany, jak mu to ukládá ustanovení § 28 ve spojení s § 14a a § 14b zákona o azylu.
34. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
35. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování.
36. Žalovaný se odůvodnění neudělení doplňkové ochrany věnoval na stranách 13 a 14 napadeného rozhodnutí. Dospěl k závěru, že žalobci nehrozí pro případ návratu vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu., přičemž správně uvedl, že článek 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání je nutno ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva vykládat tak, že pouhá možnost špatného zacházení nemá sama o sobě za následek porušení článku 3 zmíněné úmluvy. Aby bylo možné pokládat trest za ponižující a aplikovat na něj zmíněný článek 3, musí ponižení a pokoření, které jej provázejí, dosáhnout mimořádného stupně úrovně, jejíž ohodnocení závisí na souhrnu všech okolností případu. S jeho závěrem, že vzhledem k tomu, že žalobcova výpověď ohledně jeho homosexuální orientace a z toho vyplývajících problémů v jeho vlasti byla shledána zcela nevěrohodnou, nemůže mu z tohoto důvodu, který žalobce označil za jediný motiv odchodu z vlasti a obav z návratu, hrozit nebezpečí vážné újmy.
37. Žalovaný se vyjádřil i k otázce případné újmy v souvislosti s pobytem žalobce v zahraničí a žádosti o mezinárodní ochranu a nezjistil nic, co by nasvědčovalo nějakému

postihu. Vyjádřil se podrobně i k tomu, zda žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, přičemž konstatoval, že přestože bezpečnostní situaci v několika oblastech Nigérie (především na severovýchodě) je možné považovat za nestálou, nejedná se však o situaci mezinárodního či vnitřního ozbrojeného konfliktu ve smyslu zákona o azylu a nigerijské státní orgány proti nelegálním milicím a uskupením tvrdě zasahují.

38. Krajský soud po zhodnocení výpovědi žalobce, posouzení motivu jeho odchodu z vlasti a důvodu jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a podkladových informací, nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy pro některý z důvodů dle 14a odst. 2 zákona o azylu, proto se se závěry a odůvodněním žalovaného i této části rozhodnutí ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.
39. Lze dodat, že se žalobcem lze sice souhlasit, že ze zpráv, na které poukázal, i z podkladů opatřených žalovaným, vyplývá, že v Nigérii dochází k diskriminaci osob s jinou než většinovou sexuální orientací. Tuto skutečnost však žalovaný vůbec nezpochybňoval. Tato obecná situace však sama o sobě nemůže být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, pokud byl příběh žalobce shledán zcela nedůvěryhodným včetně jeho tvrzení o tom, že je gay.
40. Pro úplnost lze poznamenat, že ustanovení § 14b zákona o azylu upravuje doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny. V tomto směru však žalobce žádné důvody neuváděl a žalobní námitky nevznsl.
41. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal namítané vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu), žalovaný rovněž dostatečně odůvodnil, proč žalobci nelze udělit některou z forem mezinárodní ochrany (§ 68 odst. 3 správního řádu). Neporušil ani zásadu volného hodnocení důkazů, přičemž rozhodně nelze žalobci přisvědčit v tom, že by žalovaný pracoval pouze s informacemi, které pro udělení mezinárodní ochrany žalobci vyzněly negativně.

V. Závěr a náklady řízení

42. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
43. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. srpna 2018

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně